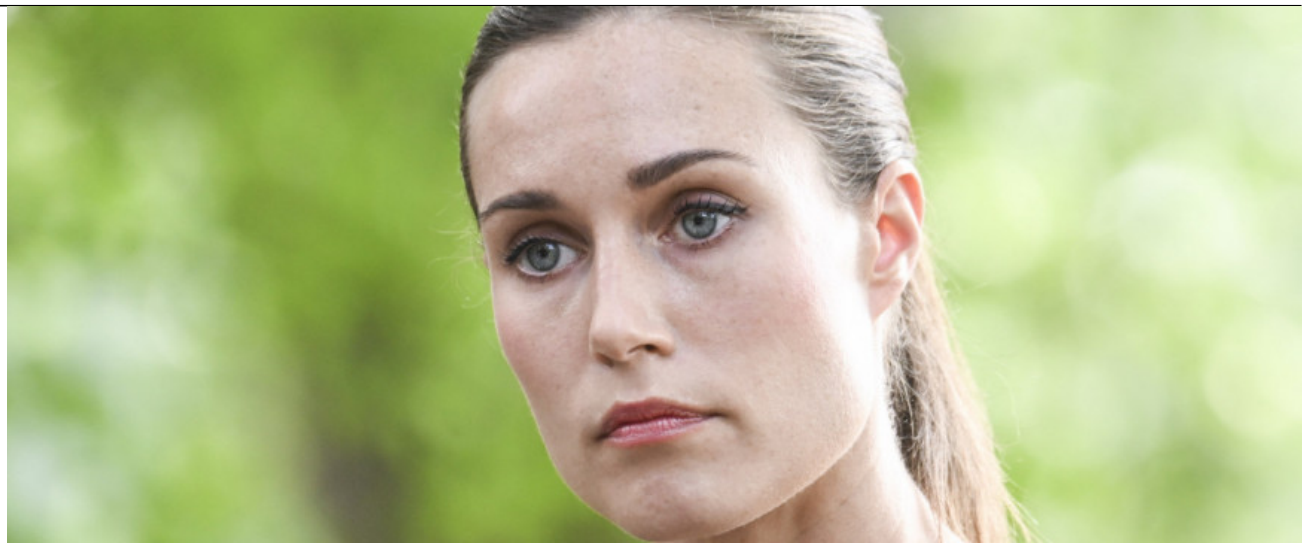

Így viselkednek a „szövetségesek”?

2023 március 11. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Kölcsönös tisztelet helyett megalázó eljárásokat, büntetéseket kapunk a Nyugattól

Gyakran hallani mostanában, talán legtöbbször Szijjártó Péter külügyminiszter említi: a nemzetközi politikának vissza kellene térnie a kölcsönös tisztelet talajára, szankciók és blokádok helyett tárgyalásra és párbeszédre van szükség. Kölcsönös tisztelet? A legtöbb helyen (nem Nyugaton) tisztelettel, szeretettel fogadják a magyar diplomatákat, civilizáltan, kulturáltan beszélnek velünk. A tisztelet kölcsönös, így könnyen szót értünk egymással. A mosolygós fotók mellett ez fejl?d? kapcsolatokat, évr?l évre egyre több befektetést jelent. Olyan országokról beszélek, amelyek sem az Európai Uniónak, sem a NATO-nak nem tagjai, tehát elvileg nem a „szövetségeseink”. És mégis barátként viselkednek velünk. Milyen érdekes.

S mindeközben ott vannak az úgynevezett „szövetségeseink”, akik felé lebontottuk a határkerítéseket, akiknek gazdagodása elé jogharmonizációval vörös sz?nyeget terítettünk, akik (itteni ágenseik segítségével) bagóért fölvásárolhatták a fél országunkat, akikkel egyazon politikai és/vagy katonai közösség tagjai vagyunk – mégis úgy bánnak velünk, mint holmi pestisessel, akit t?zzel-vassal ki kell gyógyítani a bajából. Foghegyr?l, lekezel?en beszélnek velünk. Mint gazda a rabszolgájával, ha nem kapálja elég serényen a cukornádültetvényt. Úgy t?nik, az a bajuk velünk, hogy a haladó ideológiákban járatlan magyar nép – minden nyugati intelem, ideutalt dollár dacára – újra meg újra nemzeti kormányt választ.

Aztán pedig e kormány (kimondani is szörny?!) nemzeti alapon merészel politizálni. Például ellenzi az irányított népességcsere-programot, nem kér a „nyitott társadalomnak” nevezett Szodoma-tervb?l, nem engedi, hogy gender?rülettel meg homoszexuális propagandával tömjék a magyar kisgyermekek fejét, nem óhajt egy multikulti új-Szovjetunióban föloldódni, ehelyett a nemzetállamok Európájában hisz, s ráadásul még fegyvert sem szállít az amerikaiak ukrajnai húsdarálójába. Azt harsogják, itt diktatúra van, noha errefelé rendszeresen megkérdezik a jónép véleményét, vannak nemzeti konzultációk, népszavazások – miközben a Nyugat állítólagos demokráciáiban akkor is csúcsra járatják a migránsok betelepítését, a fegyverszállítást, ha a nép nem kér bel?le. Ott a Baerbock-módszer az irányadó: „Mindegy, mit gondolnak a választók.” De, persze, ?k magyarázzák nekünk, mi a demokrácia…

Szóval az a bajuk velünk, hogy „magyarkodunk” meg vannak önálló gondolataink. Ezért akarnak mángorlófával helyre kalapálni minket. Hiába magyarázzuk nekik évek óta türelmesen, tisztelettel, miért nem kérünk illegális migránsokat, szivárványos agybajt, s a háború meg a szankciók helyett tárgyalás és béke kell – mintha a falnak beszélnénk. „Szövetségeseink” hallani sem akarnak az önálló elképzeléseinkr?l vagy arról, hogy szuverén állam vagyunk. Úgy képzelik: mivel beeresztettek (vagy inkább: birkaként betereltek) minket a klubjukba, mindenre csak bólogatnunk szabad. Ájuljunk el, hogy adtak nekünk néhány üveggolyót, azt pedig ne firtassuk, amit Thomas Piketty francia közgazdászprofesszor is kimutatott: a nyugati cégek sokkal több profitot visznek innen ki, mint amennyit uniós támogatások formájában visszakapunk. (Ráadásul e támogatások kétharmada az itteni multiknál landol.) És ezt ismételgeti a honi dollársajtó is: aléljunk el, amiért Brüsszel kegyesen eltart minket.

Oda jutottunk, hogy gyakorlatilag már minden uniós hatáskörbe tartozik, akkor is, ha a csatlakozási szerz?désben feketén-fehéren az ellenkez?je szerepel. Hogy az oktatás nemzeti hatáskör? Tesznek rá. Nagy összegben fogadok rá: az uniós bíróság hamarosan kimondja, hogy az óvodákból, iskolákból nem tilthatók ki a genderaktivisták, a gyermekvédelmi törvényt el kell törölni. S közben a nyugati politikusok hónapok óta arról hazudoznak, hogy a magyar kormány üldözi a homoszexuálisokat.

S miután nem minden brüsszeli parancsnak engedelmeskedünk, kötelezettségszegési meg 7-es cikkelyes eljárásokat indítanak ellenünk, a Rajk-per színvonalát idéz? Sargentini-jelentéseket írnak rólunk, dollárral és euróval kitömött ágensmédiájuk, valamint „civil” terroristahálózatuk segedelmével állandó háborús helyzetet gerjesztenek körülöttünk. A legképtelenebb rágalmakat ismételgetik rólunk évek óta a nyugati f?sodratú sajtóban (s mint tudjuk: amit sokat ismételgetnek, azt sokan egy id? után készpénznek veszik). Kiképzett fölforgatóik vezényletével er?szakot alkalmaznak, hidakat zárnak le, egyetemeket foglalnak el, Fidesz-székházra támadnak vagy éppen a köztévé biztonsági ?reit lökdösik. Már a szerz?dések szerint nekünk (vissza)járó uniós pénzeket sem hajlandók kifizetni. Zsarolnak, fenyeget?znek, majd amikor teljesítjük a követeléseiket (sajnos), újabbakkal rukkolnak el?. Egy dekadenciába fulladt, szellemileg és erkölcsileg leépül? birodalom veszett ügynökei ezek. Nem szövetségesként, hanem leigázott gyarmatként kezelnek minket. Mi hiába beszélünk tisztelettel velük, ?k ezt nem viszonozzák. Csak kioktatásra, megalázó eljárásokra, büntetésekre, a f?sodratú „lügenpresse” lejáratókampányaira számíthatunk t?lük a jöv?ben is.

Becstelenségük egyik legfrissebb bizonyítéka: kizárták a magyar egyetemistákat az Erasmus-programból arra hivatkozva, hogy az egyetemi alapítványaink kuratóriumaiban ült néhány politikus. Holott a nyugati egyetemeken ez bevett szokás. Sebaj. Ám most, hogy az a néhány politikus távozott, az Erasmus-kitiltást továbbra sem oldják föl. Mert csak. Von der Leyenék meg az ?ket bábként mozgatók azt képzelik, velünk bármit megtehetnek. Tisztelet,

mi?

A napokban magyar küldöttség utazott Svédországba, Finnországba. Azért, hogy ha már annyira szeretnének csatlakozni a NATO-hoz, és ehhez a mi támogatásunkat is kérik, a jöv?ben szíveskedjenek kevesebbet hazudozni rólunk. Szálljanak le a magas lóról. Regényeket lehetne megtölteni annyi hazugsággal, amennyit az elmúlt években ránk szórtak. Lapunk (a teljesség igénye nélkül) válogatást közölt e rágalmakból, íme néhány ezek közül. Magyarországon és Lengyelországban „a demokráciát lépésr?l lépésre kiüresítik. A szabad médiát és az akadémiát korlátozzák, ahol a klímaválság tagadását és összeesküvés-elméleteket terjesztenek, ahol a n?k és LMBT-személyek jogait behatárolják, és ahol a zsidók és más csoportok elleni fenyegetés növekszik” – hazudta Stefan Löfven volt svéd miniszterelnök. Ezt pedig Jessika Roswall, Svédország Európa-ügyi minisztere: „Magyarország legutóbbi LMBT-ellenes szabálya az utolsó csepp kell hogy legyen. Az EU-nak határozottan kell cselekednie, és az új kondicionalitási mechanizmuson keresztül befagyasztani minden Magyarországnak járó uniós forrást.” Jyrki Katainen volt finn miniszterelnök pedig így támadt nekünk: „Magyarországon az állam korlátozta a bíróságok függetlenségét és a sajtó szabadságát. Ez egy olyan fejl?dés, aminek nem szabad folytatódnia. A helyzet odáig fajult, hogy már megkérd?jelezhet?, függetlenek-e a bírósági eljárások ezekben az országokban, független-e a média, és az emberek szabadon élhetik-e azt az életet, amit akarnak.” Még hosszan citálhatnám a svéd és a finn vezet? politikusok sértéseit. Akik most – persze – elvárják, hogy támogassuk a NATO-csatlakozásukat.

S ugyanígy beszél rólunk a legtöbb nyugati „szövetséges” ország vezet? sleppje. Úgy látszik, Hagyó Miklós volt f?polgármester-helyettes intelmét tekintik irányadónak: „Aki nem áll be a sorba, annak el kell vágni a torkát.” És Magyarország egyre gyakrabban kilép a sorból. Mert amiben vagyunk, az egy bántalmazó kapcsolat, egy egyre rosszabbul m?köd? kényszerházasság. Az uniót futóbolondok és ügynökök vezetik, akik azt követelik, hogy velük együtt mi is ugorjunk a kútba. Azt már nem! A magam részér?l a kezd?lökést szívesen megadnám nekik, de minek: új honfitársaik ezt kérés nélkül is meg fogják tenni. Már teszik is. Nyugalom, már nem tart soká a verg?dés.

Borítókép: Sanna Marin finn miniszterelnök, Kamala Harris amerikai alelnök és Ulf Kristersson svéd kormányf? (balról jobbra) a müncheni biztonságpolitikai konferencia keretében tartott háromoldalú találkozón 2023. február 18-án (Fotó: MTI/AP/Michael Probst)

Pilhál Tamás - www.magyarnemzet.hu

Ajánló